
[2023-26-RE](#)

Causa 2023-26-RE

(Capel Gallego c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 183-2023. Recurs d'empara

Sentència del 14 de juliol del 2023

BOPA núm. 93, del 26 de juliol del 2023

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 26 d'abril del 2023, per la representació processal del Sr. Juan Antonio Capel Gallego, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 30 de març del 2023, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una resolució fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li la sentència impugnada i les actuacions jurisdiccionals i administratives prèvies fins al moment en què es va concedir, per part de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, el tràmit de consulta i d'examen dels expedients administratius citats en el recurs d'empara. Així mateix, demana la suspensió dels efectes de la sentència impugnada;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 18 de maig del 2023 que va admetre a tràmit, aquesta causa amb efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 de juny del 2023, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 8 de juny del 2023, pel Govern;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc de quatre peticions d'intercanvi d'informació, amb sol·licitud prèvia, en matèria fiscal, l'autoritat competent d'Espanya demanava obtenir informació bancària corresponent al període comprès entre l'1 de gener del 2016 i el desembre del 2019, en relació amb el Sr. Juan Antonio Capel Gallego i amb la societat Vital International Holding, SLU.

El 16 de gener del 2023, el ministre de Finances i portaveu resolva desestimar el recurs d'oposició formulat pel Sr. Juan Antonio Capel Gallego contra aquestes quatre peticions.

1.2. La representació processal del Sr. Juan Antonio Capel Gallego va interposar una demanda jurisdiccional contra la resolució esmentada del ministre de Finances i portaveu, i, el 23 de febrer del 2023, la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia desestimar aquesta demanda i declarar que la resolució de Govern era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.3. La representació processal del Sr. Juan Antonio Capel Gallego va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 30 de març del 2023, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència, en què desestimava aquest recurs i confirmava la decisió de la primera instància pels seus propis termes.

1.4. El 26 d'abril del 2023, la representació processal del Sr. Juan Antonio Capel Gallego va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 30 de març del 2023, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una resolució fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent adueix que en les quatre comunicacions de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, en què es requeria que aportés la informació sol·licitada per les autoritats tributàries espanyoles no s'indicava ni la data, ni el lloc on podia consultar el seu expedient, ni com procedir per concretar aquesta consulta, ni a quin departament, servei, oficina o persones adreçar-se, quan aquestes indicacions son unes obligacions normativament establertes.

- Dos dies després de rebre les comunicacions esmentades va presentar al Servei de Tràmits una carta mitjançant la qual exposava que volia consultar els expedients relatius a les quatre peticions d'informació que l'afectaven, motiu pel qual sol·licitava que se li indiqués el lloc, el dia i l'hora a aquest efecte, demanant, a més, la suspensió dels tràmits, fins que no hagués pogut efectuar aquesta consulta.

-
- Atès que no va rebre cap resposta, el 3 de gener del 2023, va presentar el recurs d'oposició.
 - No obstant això, el 9 de gener del 2023, se li va notificar la contesta de la seva carta, datada del 27 de desembre del 2022, en què se li proposava consultar l'expedient el 3 de gener del 2023 a les 10.00 h a les dependències de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, així mateix, es denegava la petició de suspensió dels terminis sol·licitada.
 - D'aquestes circumstàncies es desprèn la vulneració del seu dret a la defensa, ja que no s'ha pogut beneficiar dels deu dies hàbils establerts a la llei per poder examinar els expedients administratius que l'afectaven.
 - El recurrent al·lega que aquesta situació s'ha mantingut durant tota la tramitació de la via jurisdiccional, ja que no se li ha volgut reconèixer cap resposta a la infracció denunciada, ni cap reparació, ans al contrari, la infracció s'ha convalidat amb la vulneració afegida dels seus drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, tot i ampliar-li el termini de 24 hores a 48 hores per poder accedir als expedients integrats amb més de 1.400 folis.
 - Afegeix que la segona instància va incórrer, a més, en una incongruència omissiva, ja que no va tractar -com si no existís- la vulneració del principi d'igualtat, respecte d'altres comunicacions en què s'indicava el dia, el lloc i l'hora per consultar l'expedient.
 - Reconèixer que aquest Tribunal no és una tercera instància i acceptar que el termini de consulta dels expedients administratius sigui molt reduït, és allò que està normativament establert, ara bé, al·lega que en el seu cas, se l'ha situat en indefensió, que ha estès els seus efectes a la via jurisdiccional, sense que en cap de les dues instàncies s'hagi reparat adequadament.
 - Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li la sentència impugnada i les actuacions jurisdiccionals i administratives prèvies fins al moment en què es va concedir, per part de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, el tràmit de consulta i d'examen dels expedients administratius citats en el recurs d'empara.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa circumscriu l'apel·lació a dues qüestions essencials: 1) la sentència apel·lada no hauria abordat l'examen de la legalitat de totes les resolucions a les quals feia referència la demanda; i, 2) la part recurrent no hauria tingut accés a la totalitat de l'expedient administratiu.
- Pel que fa al primer motiu, considera que es basa en un argument sofisticat, ja que parteix d'una lectura fragmentada de la sentència de la Batllia. La Sala Administrativa exposa que d'acord amb el sistema de la Llei 10/2017, la desestimació del recurs d'oposició comporta necessàriament que es denegui també la impugnació dels requeriments d'informació que son objecte d'aquell.
- Per tant, conclou que la sentència impugnada de la Batllia va examinar tots els aspectes de la qüestió controvertida i no va ometre pronunciar-se sobre el conjunt de les resolucions discutides; i, considera, doncs, que cal desestimar aquest motiu d'impugnació.
- Pel que fa al segon motiu, la Sala Administrativa manifesta que ja s'ha pronunciat al respecte en

diverses altres ocasions i cita tant la seva jurisprudència, com la del Tribunal Constitucional en la matèria.

- Considera que en aquest cas la doctrina continguda en les resolucions citades és aplicable i precisa que en el moment de notificar al recurrent els requeriments d'informació ja van incloure les indicacions que exigeix l'article 6.3 del Reglament del 31 de maig del 2017, de desenvolupament de la Llei 10/2017.

- Posteriorment, el recurrent va tenir accés al contingut de tot l'expedient, sense que hagi plantejat cap qüestió de fons sobre la legalitat de la petició d'intercanvi d'informació fiscal, sinó només sobre la seva consulta.

- La Sala Administrativa descarta l'existència de qualsevol indefensió substancial que hagi disminuït la possibilitat d'articular els mitjans de defensa adients del recurrent.

- Per consegüent, la Sala Administrativa desestima el recurs d'apel·lació presentat pel recurrent.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal manifesta que, després d'haver revisat la documentació annexada al recurs d'empara, així com la legislació aplicable, cal concloure que el procediment s'ha seguit respectant la legalitat.

- Així mateix, recorda la jurisprudència constitucional en la matèria, en concret la causa 2017-31 i 32-RE, en què el Tribunal Constitucional va declarar que no li corresponia determinar en quin moment s'havia de tenir accés a l'expedient administratiu.

- En qualsevol cas, considera que el recurrent no pot al·legar la vulneració del dret a la jurisdicció, ni cap indefensió, ja que va poder efectuar tots els recursos al seu abast i va poder revisar tot l'expedient, incloent la part declarada confidencial -prèvia autorització, de conformitat amb l'article 8 de l'Acord per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal- i d'aquesta manera defensar els seus interessos.

- Pel que fa a l'al·legació sobre la pretesa incongruència omissiva, el Ministeri Fiscal considera que de l'escrit del recurs no es desprenen els motius que porten al recurrent a retreure aquest defecte tant a la sentència de la primera instància, com a la de la segona.

- Cas que es tractés que el recurrent allò que vulgui dir sigui que havia impugnat no només la resolució administrativa, sinó també els requeriments de l'autoritat estrangera, i que la Batllia només havia declarat ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa la segona, el Ministeri Fiscal reitera el contingut de la Sala Administrativa i considera que en ratificar la resolució del ministre de Finances, la qual es pronuncia sobre els requeriments de l'autoritat estrangera, la Batllia s'estava pronunciant sobre aquests darrers, per tant no hi ha cap incongruència.

- I recordant una vegada més la jurisprudència constitucional, precisa que la congruència no exigeix un pronunciament sobre tots i cadascun dels arguments emprats per les parts, sinó que requereix una correlació entre les pretensions de les parts i allò que es decideix en la resolució judicial.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs per no haver-se produït

la vulneració de cap dels drets fonamentals al·legats.

2.4. Argumentació del Govern

- En primer lloc, el Govern exposa els fets de la causa, detallant de manera precisa les dates de recepció i les dels diferents actes efectuats pel Govern en el procediment administratiu en el marc de les quatre notificacions d'intercanvi d'informació fiscal seguides contra el recurrent.

- Destaca que el 30 de novembre del 2022, es va intentar efectuar una primera notificació al domicili del recurrent, però aquest estava absent; el 2 de desembre es va fer un segon intent, que tampoc va ser efectiu. Per consegüent, el 14 de desembre del 2022, es va publicar un edicte al BOPA.

- El 19 de desembre del 2022, el recurrent va comparèixer a les dependències de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals per tal de recollir les quatre notificacions d'intercanvi d'informació fiscal i, l'endemà mateix, va presentar una sol·licitud genèrica, en què demanava, substancialment, poder consultar els expedients que l'afectaven, amb la precisió del lloc, del dia i de l'hora, i la suspensió del procediment fins que no s'hagués pogut efectuar la consulta esmentada.

- El 27 de desembre del 2022, el Govern va emetre la resposta, que va intentar notificar al recurrent, el 29 de desembre d'aquell mateix any, i, el 2 de gener del 2023, de manera infructuosa. No obstant això, el 9 de gener del 2023, el recurrent, acompanyat del seu advocat, es va personar a les dependències de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, per recollir la resposta esmentada, en què s'indicava la data i el lloc per efectuar la consulta demanada, exposant-ne les modalitats i desestimant la suspensió, atès que la Llei 10/2017, del 25 de maig, d'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia i d'intercanvi d'informació espontani en matèria fiscal, no preveia aquesta possibilitat.

- No obstant això, el recurrent va presentar el recurs d'oposició, i després de la resolució administrativa, es va prosseguir amb la via judicial.

- En segon lloc, pel que fa al fons del recurs d'empara, el Govern exposa que si bé és cert que la notificació que s'entrega després de publicar l'edicte al BOPA no conté els elements citats pel recurrent, no és menys cert que la possibilitat de celebrar el tràmit de consulta d'expedient se li va oferir en el moment que es va personar a les dependències de la Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals, el 19 de desembre del 2022; per consegüent, tant el recurrent, com els seus advocats, sabien el lloc i les persones amb qui havien de concertar la cita per efectuar aquesta consulta.

- Sobre les al·legacions que concerneixen els fets que el recurrent va presentar una sol·licitud en què demanava cita per efectuar la consulta, que va haver de presentar recurs d'oposició abans de poder fer la consulta, i que no va rebre la resposta a la seva sol·licitud fins al 9 de gener del 2023, el Govern precisa que la resposta estava preparada des del 27 de desembre del 2022 i es convocava el recurrent pel 3 de gener del 2023 per efectuar la consulta dels expedients que l'afectaven, però una vegada més, se li va intentar notificar aquesta decisió en dues ocasions sense èxit, deixant-li els avisos a la bústia. El recurrent no va comparèixer fins al 9 de gener del 2023.

- El Govern considera que, d'una banda, el recurrent no pot afirmar que ignorés completament a qui s'havia de dirigir per celebrar el tràmit de consulta, ja que ell mateix va tenir-hi contacte fins a dues vegades, sent atès pels funcionaris que treballen a les dependències de la Secretaria d'Estat d'Afers

Financers Internacionals, i, d'altra banda, tampoc es pot considerar, que el fet que no s'hagués pogut realitzar el tràmit esmentat fos imputable a l'Administració, en la mesura en què es van efectuar tots els tràmits marcats per la normativa, donant-se totes les facilitats i possibilitats al recurrent, el qual per la seva absència reiterada no va poder efectuar la consulta esmentada.

- A més, el Govern posa en relleu que l'expedient administratiu conté exactament els mateixos elements i informacions respecte del fons que aquells que van ser recollits en les notificacions lliurades al recurrent el 19 de desembre del 2022. Per tant, el recurrent no pot al·legar cap tipus d'indefensió en aquesta fase.
- Pel que fa al presumpte tracte discriminatori al·legat pel recurrent, aquesta al·legació estaria contestada amb allò que s'ha exposat en el primer apartat relatiu al fons: si el recurrent hagués estat al seu domicili en el moment de la notificació, el document notificat hagués correspost amb aquell al qual fa referència el recurrent en el seu escrit d'empara; ara bé, atès que va haver de ser notificat a través del BOPA, resultava necessari convocar-lo personalment, possibilitat que ell va declinar. Per tant, no s'ha vulnerat el principi d'igualtat.
- Finalment sobre els retrets que el recurrent efectua respecte de la convalidació dels tribunals ordinaris de les vulneracions al·legades en seu administrativa, el Govern manifesta que hi ha una evident confusió entre el document al qual es pot accedir en el tràmit de consulta de l'expedient, el contingut del qual és exactament aquell que es va notificar al recurrent el 19 de desembre del 2022 (article 6.3 de la Llei 10/2017) i tota la documentació que conforma l'expedient administratiu que es lliura a la Batllia, en aquest cas més de 1.400 folis. Es tracta de dos elements diferents del mateix procediment, un en via administrativa i un altre ja en seu judicial.
- Tant la decisió de la primera instància, com la de la segona, van argumentar sobradament la clara inexistència d'una vulneració dels drets fonamentals del recurrent.
- Per acabar, el Govern demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs, que declari que no s'ha produït la vulneració dels drets al·legada pel recurrent i que se li imposi el pagament de les costes processals, d'acord amb les disposicions de l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. En el seu escrit de demanda, el recurrent en empara, -apartat tercer- manifesta específicament que *"no pretén en absolut que el Tribunal Constitucional es converteixi en una tercera instància"*. No obstant això, tant el text del seu escrit com la documentació acompanyada com l'escrit de conclusions, no es concilien amb l'afirmació anterior. La demanda, tot i al·legar una suposada vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus diversos vessants, efectua molt limitades referències als drets al procés degut i a una decisió fonamentada en Dret. Exposa amb luxe de detalls els antecedents i els motius pels quals considera que l'actuació de l'Administració (Secretaria d'Estat d'Afers Financers Internacionals) no va ser ajustada a Dret. De les resolucions en via jurisdiccional remarca aquella que, segons el seu parer, constitueix una incongruència omissiva i la manca de resposta a la seva denúncia de vulneració dels seus drets fonamentals. En aquesta mateixa línia, es presenta junt al recurs d'empara, la demanda que va iniciar el procediment i la documentació a ella acompanyada. L'escrit de conclusions es mou en la mateixa línia i reitera l'argumentació que és adient davant la jurisdicció ordinària, però no en seu constitucional.

3.2. En sentit contrari a aquest posicionament, cal partir en un primer moment i com a premissa fonamental i punt de partida obligat, que la funció jurisdiccional del Tribunal Constitucional no constitueix una tercera instància, d'ample espectre competencial i funcional -*novum iudicium*-, després de la primera davant la Batllia i la segona davant el Tribunal Superior de Justícia. Tampoc és un tribunal de cassació amb la finalitat d'assegurar la primacia de les lleis i trencar les sentències que les infringeixin o crebantin. La missió del Tribunal Constitucional se centra i es limita a garantir la supremacia de la Constitució i dels drets fonamentals i de les llibertats públiques que aquesta estableix i proclama. Per consegüent, amb el recurs d'empara, no es tracta d'oferir a la part recurrent una nova oportunitat de formular les mateixes al·legacions anteriors o unes altres de diferents, ni el Tribunal ha de manifestar el seu acord o desacord amb la solució donada al litigi pels tribunals de la jurisdicció ordinària, ja que és a ells a qui correspon la *subtilitas* hermenèutica de cercar, de seleccionar, de discernir, d'interpretar i d'aplicar la legislació o altres fonts de dret, corresponents al cas.

3.3. Des d'una perspectiva general, la qüestió essencial plantejada en el recurs ja ha estat tractada i resolta per aquest Tribunal Constitucional. En un primer instant, tant l'auto del 20 d'abril del 2015 (causa 2014-46-RE), com l'auto del 13 de març del 2017 (causa 2017-2-RE), en un cas no igual però similar, va establir que el Tribunal Constitucional només ha d'atenir-se al *cànon de constitucionalitat* i que, amb el ple respecte degut a aquest cànon, és procedent prestar la cooperació internacional sol·licitada d'acord amb els convenis signats per Andorra. Posteriorment, l'auto del 22 de desembre del 2017 (causa 2017-31 i 32-RE) va abordar un cas sensiblement anàleg, i els autos del 4 de juny del 2018 (causa 2018-12-RE) i de l'11 de juliol del 2018 (causa 2018-27-RE) es van pronunciar en el mateix sentit. Tal vegada, però, és la sentència del 14 de maig del 2019 (causa 2018-68 i 69-RE) aquella que, encara que estima el recurs d'empara per altres motius, confirma el criteri constant mantingut per aquest Tribunal. I a aquesta doctrina ens hem d'atenir.

3.4. Entrant en la consideració del cas concret sotmès a la jurisdicció d'aquest Tribunal, el recurrent, com ja s'ha indicat, denuncia dues vulneracions dels seus drets fonamentals en el curs del procediment administratiu: i) que no se li va donar la possibilitat de consultar l'expedient administratiu, ni se li va fixar una data concreta per fer-ho; ii) que no va poder fer ús del termini (10 dies hàbils) per formular el pertinent recurs d'oposició; i denuncia també una vulneració del dret a la jurisdicció -incongruència omissiva- en el procés jurisdiccional. De conformitat amb allò que s'ha exposat en els fonaments primer i segon d'aquesta resolució, correspon analitzar si la resposta donada per la Sala Administrativa, en desestimar el recurs d'apel·lació contra la sentència de la primera instància (Secció Contenciós-Administratiu 1) i, per tant, amb desestimació de la demanda presentada per l'avui recurrent, té la condició de "*decisió fonamentada en Dret*" que, com a manifestació del dret a la jurisdicció, exigeix l'article 10 de la Constitució, i, si ha incorregut o no, en incongruència omissiva pel fet de no haver concretat els motius de rebuig de totes i cadascuna de les al·legacions de la part demandant.

3.5. Cal també recordar que l'anàlisi de si una decisió està fonamentada en Dret, no suposa que aquest Tribunal, atesa la seva naturalesa, hagi d'examinar si l'activitat hermenèutica duta a terme pels òrgans de la jurisdicció ordinària i que comporta la selecció, la interpretació, el discerniment i l'aplicació de les normes jurídiques, és plenament ajustada a Dret. L'única cosa a valorar per aquest Tribunal és que estigui fonamentada en Dret, és a dir, que estigui motivada i que en la seva gènesi lògica no arribi a conclusions irraonables, arbitràries, absurdes o que produeixin una rellevant indefensió. La sentència impugnada de la Sala Administrativa conté una motivació suficient en cinc extensos fonaments de dret. En ells, després de constatar la seva competència (primer) i fer un resum de l'objecte del litigi (segon), analitza els motius d'impugnació, interpretant la legislació

aplicable, la Llei 10/2017, del 25 de maig, d'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia i d'intercanvi d'informació espontani en matèria fiscal i el Reglament del 31 de maig del 2017, i especialment els articles 7 i 8 de la Llei i l'article 6 del Reglament (tercer i quart). Aporta al seu raonament els precedents constituïts per sentències de la mateixa Sala, del 19 de febrer del 2018 i del 5 de març del 2020. I es recolza en la sentència d'aquest Tribunal del 14 de maig del 2019 (causa 2018-68 i 69-RE) que ja hem citat en el fonament jurídic anterior. En darrer terme (fonament jurídic cinquè) considera que la informació facilitada al recurrent ja va incloure les indicacions exigides per la legislació aplicable i posteriorment va tenir accés, en el marc del procés instat, al contingut de tot l'expedient, havent-se de descartar l'existència de qualsevol indefensió substancial.

3.6. Finalment, i pel que fa a l'al·legació de la incongruència omissiva, resulta oportú recordar que, com ha reiterat sovint aquest Tribunal Constitucional, darrerament en els autes del 17 d'abril del 2023 (causa 2023-14-RE) i del 18 de maig del 2023 (causa 2023-22-RE) totes les resolucions judicials han d'estar motivades, ja que, en cas contrari, el dret a la jurisdicció i la protecció judicial no resultaria efectiva. La motivació de les resolucions té diferents finalitats i no pot considerar-se complida amb la mera emissió de la declaració de voluntat decisòria, en un o altre sentit. Aquesta ha d'anar precedida per l'argumentació que la fonamenti. I aquí entra en joc la necessitat que la decisió estigui fonamentada en Dret. No cal, però, que s'estengui amb detall i s'aturi a respondre a tots els arguments exposats per les parts, ni que sigui exhaustiva o extensa. Els tribunals de Justícia no són òrgans de consulta. Són òrgans de resolució de conflictes. Han d'analitzar substancialment les pretensions -fets i fonaments de dret- formulades per les parts. I, en el cas objecte d'aquest procediment, la Sala Administrativa ha motivat suficientment la seva decisió, fonamentant en Dret els motius pels quals desestima el recurs d'apel·lació i, consegüentment, les pretensions contingudes en la demanda en el seu dia interposada. Per aquesta raó, el recurs d'empara ha de ser desestimat.

3.7. De conformitat amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la desestimació del recurs d'empara comporta la condemna en costes de la part recurrent.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Juan Antonio Capel Gallego contra la sentència del 30 de març del 2023, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Declarar que no s'han vulnerat els drets fonamentals a la jurisdicció, al procés degut i a una decisió fonamentada en Dret, establerts a l'article 10 de la Constitució.
3. Imposar al recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs.
4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del recurrent, al Govern, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 14 de juliol del 2023.

Jean-Yves Caullet
President

Joan Manel Abril Campoy
Vicepresident

Dominique Rousseau
Magistrat

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat